

28. november 2008

MAGNETOGRAM INTERVJUJA Z NOVOIZVOLJENO MINISTRICO, PRISTOJNO ZA LOKALNO SAMOUPRAVO IN REGIONALNO POLITIKO, MAG. ZLATO PLOŠTAJNER NA RADIU CELJE DNE 28. 11. 2008

Magnetogram ni lektoriran!

NOVINARKA: Gospa ministrica, se Vam Šentjur še kdaj prikrade v misli in spomine?

mag. ZLATA PLOŠTAJNER: Ne samo, da se prikrade - ves čas je v mojih mislih, še posebej zato, ker imam v Šentjurju še zmeraj mojo mamo in tudi druge ljudi, ki jih štejem v svoj ožji krog prijateljev in sem z njimi še vedno tesno povezana.

NOVINARKA: Po pol leta, kar ste delali v Vladni službi za lokalno samoupravo in regionalno politiko, ste prevzeli to ministrstvo. Nekateri so Vaše imenovanje sprejeli z začudenjem, čeprav drugi priznavajo, da Vam strokovnosti ne manjka ...

mag. ZLATA PLOŠTAJNER: Seveda so se nekateri začudili, ker, kot je bilo že večkrat rečeno, nisem znano medijsko ime - nikoli nisem imela želje po tovrstnem izpostavljanju; moja sedanja služba je drugačna, ampak mislim, da bom glede na izkušnje, ki jih imam na različnih področjih, kos tej nalogi - seveda ob tesnem sodelovanju s sodelavci, ki so že zdaj zaposleni v službi, in tudi z drugimi, ki jih bomo potrebovali po vsej Sloveniji, da bomo lahko skupaj izpeljali naloge, ki nas na področju lokalne samouprave in regionalnega razvoja čakajo.

NOVINARKA: Med svojimi cilji ste večkrat izpostavili ustanavljanje pokrajin, s čimer so se ukvarjali že v prejšnjem mandatu. Bo v že obstoječi zakonodaji potrebnih veliko sprememb?

mag. ZLATA PLOŠTAJNER: O pokrajinah moramo opraviti nek nov razmislek. Že prejšnji minister Žagar je, ko je pripravljaj zakonodajo, ki potem ni dobila podpore v parlamentu, govoril o desetinah zakonov, ki jih je bilo treba usklajevati, spreminjati. Marsikaj je bilo že opravljeno. Kot sem rekla – mi bomo na njegovi zapuščini gradili, ampak moramo pa opraviti razmislek o tem, kakšne regije želimo - tako v vsebinskem smislu kot v smislu njihovih pristojnosti in financiranja. Mislim, da je to nujna naloga, ker ima Slovenija v ciljih enakomernejši razvoj in bo brez te vmesne ravni težko sledila temu cilju.

NOVINARKA: Katere cilje bi morali zasledovati z ustanovitvijo pokrajin? Nekateri so namreč še vedno prepričani, da bo šlo prvenstveno za širitev državnega aparata ...

mag. ZLATA PLOŠTAJNER: Pokrajine so predvsem mišljene kot druga raven lokalne samouprave, se pravi, da nikakor ne bi smele postati mesto širitve državnega aparata. Čeprav tudi sama menim, da so pokrajine kot dvoživke, kot tista skupna raven dekoncentracije državne uprave v Sloveniji koristne, bi morali tukaj resnično predvsem izkoristiti že obstoječi državni aparat, ki ga imamo in ga vpeti v izvajanje upravnih nalog na pokrajinski ravni.

Po drugi strani sama pokrajine zagovarjam predvsem z razvojnega vidika, ker tudi zdaj, ko pripravljamo razvojne programe in projekte, vidimo, da nam ta raven manjka, da povezovanje med občinami ne zadošča. Potrebujemo raven, ki bo znala razmišljati o razvoju teh širših pokrajinskih območjih z nekega drugega vidika, ne zgolj z vidika seštevanja interesov občin. Zaradi tega tudi pravim, da moramo število in vsebino pokrajin premisliti s tega razvojnega vidika, da bodo dejansko pomenile neko dodano vrednost, ne pa breme, ki bi pomenilo, da samo premeščamo uradnike z ene ravni na drugo.

NOVINARKA: Širše celjsko območje naj bi se razdelilo na Celjsko in Pokrajino Saša. Bo obveljal oziroma podpirate ta predlog?

mag. ZLATA PLOŠTAJNER: Večkrat sem že dejala, ko so me novinarji spraševali o številu pokrajin, da bi, če bi o tem odločal minister, v Sloveniji pokrajine že zdavnaj imeli. Kot pravim, bo o tem potrebno opraviti nov skupen strokovni razmislek in potem iskati politični konsenz.

Kar se tiče mojega odnosa do delitve Savinjske regije na dve regiji: v Savinjski regiji vsaj tisti, ki so imeli več stika z mano in delali z mano, vedo, da mislim, da je Savinjska regija skupaj močnejša. Da tudi dva razvojna pola v regiji pomenita bogastvo regije in da bi prav gotovo bilo vredno vložiti napore v to, da lahko Savinjska regija ostane celota.

Je pa potrebno pri tem tudi vzpostaviti mehanizme, ki bodo resnično omogočali razvoj celotne regije in ne bodo pomenili koncentracije razvoja zgolj v središču regije, recimo v Celju samem, kar je tudi problem številnih drugih regij. Zato si sama za svoj mandat zadajam za nalogo razvijanje mehanizmov ali instrumentov regionalne politike tudi na tej ravni, tako da bomo lahko tudi druga območja znotraj večjih pokrajin podprli z nekimi ukrepi in seveda tudi s finančnimi viri in s tem morda drugače zastavili razpravo o tem, ali se neke predvidene pokrajine delijo ali ne. Razumeti moramo, da pokrajine umeščamo v nek razvojni kontekst, kjer nas čakajo zahtevne naloge in premajhne pokrajine bodo težko zmogle razvojni potencial, ki ga potrebujejo za nek razvojni preboj.

NOVINARKA: V posameznih občinah so tudi s pomočjo vladne službe pridobili kar nekaj denarja iz Evrope. Bo to tudi v kriznih časih med prioritetami?

mag. ZLATA PLOŠTAJNER: Prav gotovo, pa ne bi rekla v posamičnih občinah, ampak v posameznih sredinah. Načini črpanja evropskih sredstev so različni, tudi programi so različni. Cilj naše službe bo prav gotovo okrepiti zmožnosti črpanja na nižjih ravneh – na regionalni in lokalni ravni. Tu bomo premislili in tudi pripravili neke ukrepe, programe, s katerimi bi pomagali sredinam, da se strokovno okrepijo, pa tudi z vidika izvajanja nekih postopkov, da vidimo, kje so možnosti za izboljšanje.

Tako da ne bo zgolj prioriteta naše službe, da nadaljujemo s črpanjem, da nadaljujemo s koriščenjem evropskih sredstev za sofinanciranje projektov na lokalnih ravneh, ampak sem prepričana, da je to usmeritev vseh resorjev. Tukaj bodo lokalna okolja imela možnost koriščenja teh sredstev, jih je pa treba usposobiti, pripraviti in po drugi strani zagotavljati njihove finančne zmožnosti za sofinanciranje projektov, ker, kot vemo, večina evropskih projektov zahteva tudi lastno soudeležbo.

NOVINARKA: Gospa ministrica, boste med tem mandatom, če se tako izrazim, z enim očesom bolj pogosto pogledali na Šentjur oziroma širše celjsko območje?

mag. ZLATA PLOŠTAJNER: Slovenija je zelo mala. Glede na moje dinamično seljenje po območjih nimam posebnih prioritete s tega vidika in ne mislim, da bi kot ministrica smela in mogla skrbeti posebej za neko območje. Tudi druga območja v Sloveniji so mi blizu, v številnih sem že delala, izvajala določene projekte ali pa aktivnosti. Moja skrb bo predvsem razvoj celotne Slovenije in vsakega območja posebej. Ukvarjanje s to problematiko bo zahtevalo tisto posebno pozornost. Nikakor pa si ne bi dovolila, da bi katero koli območje imelo nek poseben status. Čeprav se je v tem času veliko govorilo o tem, od kod prihaja kakšna ministrica ali minister, mislim in verjamem, da je to čisto nepomembno in da ministri ne smejo imeti svojega geografskega porekla. Tukaj smo za to, da skrbimo za dobrobit celotne države in prepričana sem, da bomo tako delovali vsi, ne samo jaz. Po drugi strani pa nam seveda izkušnje, ki jih pridobimo v nekih lokalnih okoljih, zelo koristijo, da lažje razumemo različne vrste problemov, s katerimi se Slovenija srečuje in tukaj bodo te moje izkušnje iz Savinjske regije, s Kozjanskega izjemno dragocene.

NOVINARKA: Za konec: vemo, da Vas čaka doma številna družina. Mogoče je prezgodaj, pa vseeno - kako boste usklajevali delovne obveznosti z družinskim življenjem?

mag. ZLATA PLOŠTAJNER: Tako kot doslej – ob veliki podpori moža in ob razumevanju otrok za mojo aktivnost. Pri tem velja dodati, da ima moj najstarejši sin že 30 let, vnukov še nimam, tako da s te strani pomoči babice še ne pričakujejo. Z odraslimi otroki ali skoraj odraslimi, najmlajši jih ima namreč 17, je tudi družinsko življenje drugačno. Računam na vikende, dopust in kakšno večerno druženje, kar bo zadoščalo, da bomo ostali v stikih in odnosih, kot jih imamo sedaj.